

121 E. LÖNNROT – J. V. SNELLMAN 30.IV 1848
HUB, JVS handskriftssamling

Hyvä veikkonen!

Olisipa pitänyt jo ennenkin lähettää terveisiäni itsellesi ja rouvallesi ja kiitellä teitä hyväntahtoisuudestanne Kuopiossa ei kauvan sitte käydessäni. Matkani Kuopiosta tänne kävi onnellisesti ja täällä olen taas Europan asioista paljo tietämättä ja huolimattakin pari viikkoa hiljaisuudessa elänyt, viimeisinä päivinä ei kuitenkaan aivan rauhallisesti. Synnä rauhattomuuteen on majanmuutto ollut, sillä pappilasta, jossa tähän asti olin asunut, piti muuttamani pois, joka muuttaminen on kokonaista kolme päivää vienyt. Mahtaisivat Europan kansat muutteilansa voittaa, minkä minä voitiin, sillä nyt asun paljo avarammassa, kun ennen, ennen yhdessä, nyt kolmessa huoneessa. En vielä kuitenkaan ole kerinnyt ko'ettamaan, mitenkä kirjoitus ja muu työnteke luonnistuu nykyisessä asunnossani, sillä tähän asti on kyllä ollut työskentelemistä kirjojen paikoillensa asettelemisessä, tarpeellisten naulojen seiniin lyömisessä ja muussa semmoisessa askaroimisessa.

20 Nämät työt jo kuitenkin olisivat loppumaisillansa, mutta kun meillä huomena on täälläkin 1. Toukokuuta, jota päivää koko paikkakunta keräypi Paltamon pappilassa viettämään ja minun muitten kanssa pitää sinne lähtemän, niin oikein en pääsekkään työhön puuttumaan ennenkun ylihuomena, Oksaselta oli minulle viime-postissa kirja Helsingistä. Siellä taitavat rauhassa elää, kosk' ei kirjassansa mainitse mistään muusta. Kesäksi lupaa muuttaa tänne Stud. Polenin kanssa, joka jälkimäinen Helsingin kirjallisuuden seuran pyynnöllä tulee physikaa suomeksi kirjoittamaan. Taitaisitpa sinäkin muutamaksi viikoksi päästä kesällä tänne?

30 Seuraavasta lapusta näät, mitä Helsingissä tuumaavat Aminoffista. Sano paljo terveisiä rouvallesi, apellesi ja muille tuttaville

veljeltäsi
Elias Lönnrot.

Kajaanista 30. huhtikuuta 1848.

122 J. V. SNELLMAN – E. LÖNNROT 9.V 1848
FLS, Lönnrotiana

Veli Kulta!

Koen hän minäkin kerran väentää mietteitäni Suomeksi, miten kamalasti käyneekin tämä minulle outo yritys. Kiitän ensin viime käsikirjastasi, niinkuin monesta edellisestä, jolla olet meikäsille näyttänyt ystävällisen hyväntahtoisuudesi. Elä usko, vaikka olen minä hitainen vastaamaan, ett en isolla ilolla Sinun uusiasi kuulisin taikka lukisin.

40 Ilolla myös näen, kuinka tyyvessä Sinä elät, haluen, että tulisi kerran minunkin osakseni semmoinen rauhallinen työskenteleminen, josta olisi jos jonkukin verran hyötyä Isänmaallemme ja yhteiselle sivistykselle, ett en, niinkuin nyt tehä täytyy, aivan turhaan murtaisn syäntäni ja vähät voimani kuluttaisin melkein tyhjään. Mutta vaikia on rientämisestä päästä, joka ajan mukaan on sisukseen tarttunut,

Vaikia om minulle täällä ollut saaha mitikään Sanomistamme ilmi.